

Pierwsze wzmianki o Wiśniowej pochodzą z XV w. Nazywaną ją wtedy Starą Wsią. Nazwę swą wzięła prawdopodobnie od wiśni porastających okoliczne wzgórza.

W historii Wiśniowej brały udział liczne rody szlacheckie m.in.: Bogoriowie, Rytwiańscy, Łascy, Tarłowie oraz Kołłątajowie. Od rodu Łaskich Wiśniową kupił w połowie XVI w. Kasper Dymitrowski. Syn Dymitrowskiego Jan około 1578 r. wybudował dwór drewniany. Kolejny ród władający Wiśniową to znani z historii Tarłowie.

W 1772 r. Rafał Kołłątaj ożenił się z Józefą Grabińską, kasztelanką sanocką, bogatą wdową po Karolu Tarle, kasztelanie lubelskim i w ten sposób Wiśniowa przechodzi do rąk Kołłątajów. Kontakty Hugona Kołłątaja z rodzinnymi stronami były raczej symboliczne ze względu na intensywną działalność w różnych dziedzinach życia publicznego. W Wiśniowej zjawiał się po raz ostatni w sierpniu 1811 roku. Pół roku później Hugo Kołłątaj zmarł w Warszawie, gdzie spędzał ostatnie lata życia. Przed śmiercią wyraził skierowane o sekretarza osobistego i powiernika Michała Szymańskiego życzenie „by jego serce spoczęło w Wiśniowej”. Zgodnie z ostatnią wolą zmarłego jego serce zostało przekazane do Wiśniowej. Spoczywa w Kościele Parafialnym w ścianie prezbiterium pod pamiątkową tablicą.

3 Maja stał się dla mieszkańców regionu staszowskiego najważniejszym świętem narodowym. W tym dniu udają się do Wiśniowej, przed serce Kołłątaja, aby pochylić czoło, pomodlić się i tym gestem uczcić święto Konstytucji 3 Maja.

W Wiśniowej znajduje się pałac Kołłątajów i innych właścicieli. Początki budowali sięgają I połowy XVIII wieku- kiedy to powstała siedziba Karola Tarły. Pod koniec tego samego wieku Rafał Kołłątaj rozbudował pałac przekształcając go w reprezentacyjną siedzibę. Kolejna przebudowa nastąpiła w połowie XIX wieku. W tym kształcie przetrwał do czasów współczesnych.

Od lat 60-tych XX wieku w pałacu mieści się Szkoła Podstawowa i Izba Pamięci. W Izbie znalazło się kilkadziesiąt książek autorstwa Hugona Kołłątaja i publikacje o nim innych autorów, reprodukcje i kopie malarskie portretów wielkiego Polaka. Pałac otacza park z okazałymi drzewami wśród których są pomniki przyrody.

Wiśniowa - w słowniku Geograficznym. Wieś i folwark na rzeką Koprzywianką. Posiadała kościół parafialny murowany, dom przytułku dla starców, urząd gminy, gorzelnię, dwa młyny wodne, młyn do gipsu, tartak, pokłady wapnia i torfu. W 1827 roku było 87 domów i 585 mieszkańców. Dobra Wiśniowej w 1887 roku składały się z Wiśniowej i Starawieś. W połowie XV wieku Wiśniowa była własnością J. Rytwińskiego. Parafia z kościołem murowanym powstała tu w końcu XVII wieku. W kościele zostało złożone serce Hugona Kołłątaja, który przyszedł na świat w 1750 roku w pobliskich Nieciesławicach.

W XX wieku istniała tu kuźnica żelaza. W skład gminy wchodziły: Bogorya, Buczyny, Czajków, Czarnebloto, Dobra, Fryszerka, Janów, Łaziska - Grocholiczne, Łaziska Szczeglickie, Łaziska - Wólka, Maleniec, Maławieś, Mostki, Osieczko, Pocieszka, Podmostki, Poręba, Starawieś, Strugów, Sztumbergów, Wiśniowa, Wiśniowska - Wola i Zimowoda.

Na koniec 1999 roku w Wiśniowej mieszkało 672 osoby, w 2006 mieszkało 628 osób, w 2012 roku mieszkało 616 osób, a na koniec 2015 roku mieszkało 617 osób.